

دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی
دانشکده برق - گروه مکترونیک

تمرین یادگیری ماشین دوره کارشناسی ارشد

رشته مهندسی مکترونیک

عنوان

تمرین درس یادگیری ماشین

نگارش

علیرضا امیری

اسفند ۱۴۰۳

فصل ۱

پاسخ سوالات سری اول

Folder Drive Google

۱.۱ پاسخ سوال ۱

۱.۱.۱ قسمت اول، بخش الف

برای محاسبه ابعاد ماتریس ها پس از ضرب دو ماتریس در یک دیگر، در صورتی که ابعاد ماتریس اول X برابر با $m * n$ و ابعاد ماتریس دوم Y برابر $u * v$ باشد، می توانیم از رابطه ی زیر استفاده می کنیم.

$$X_{m \times n} \cdot Y_{u \times v} = Z_{m \times v}$$

برای ماتریس های داده شده داریم:

$$size(A) = ۲ * ۳, size(B) = ۴ * ۲$$

در نتیجه، سائز ماتریس های داده شده برابر خواهد بود با:

$$size(B \times A) = ۴ * ۳$$

$$size(B^T) = ۲ * ۴$$

$$size(B^T \times A) = Null$$

$$size(A^T \times B) = Null$$

ماتریس هایی که قابل ضرب شدن نیستند، به دلیل تناقض در ابعاد ماتریس ها و عدم همخوانی تعداد ستون های ماتریس اول با تعداد سطر های ماتریس دوم می باشد.

۲.۱.۱ قسمت اول، بخش ب

ماتریس های مطرح شده در بخش قبل به صورت زیر خواهند بود.

$$BA = \begin{bmatrix} b_{۱۱} & b_{۱۲} \\ b_{۲۱} & b_{۲۲} \\ b_{۳۱} & b_{۳۲} \\ b_{۴۱} & b_{۴۲} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{۱۱} & a_{۱۲} & a_{۱۳} \\ a_{۲۱} & a_{۲۲} & a_{۲۳} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_{۱۱}a_{۱۱} + b_{۱۲}a_{۲۱} & b_{۱۱}a_{۱۲} + b_{۱۲}a_{۲۲} & b_{۱۱}a_{۱۳} + b_{۱۲}a_{۲۳} \\ b_{۲۱}a_{۱۱} + b_{۲۲}a_{۲۱} & b_{۲۱}a_{۱۲} + b_{۲۲}a_{۲۲} & b_{۲۱}a_{۱۳} + b_{۲۲}a_{۲۳} \\ b_{۳۱}a_{۱۱} + b_{۳۲}a_{۲۱} & b_{۳۱}a_{۱۲} + b_{۳۲}a_{۲۲} & b_{۳۱}a_{۱۳} + b_{۳۲}a_{۲۳} \\ b_{۴۱}a_{۱۱} + b_{۴۲}a_{۲۱} & b_{۴۱}a_{۱۲} + b_{۴۲}a_{۲۲} & b_{۴۱}a_{۱۳} + b_{۴۲}a_{۲۳} \end{bmatrix}$$

$$B^T = \begin{bmatrix} b_{۱۱} & b_{۲۱} & b_{۳۱} & b_{۴۱} \\ b_{۱۲} & b_{۲۲} & b_{۳۲} & b_{۴۲} \end{bmatrix}$$

۳.۱.۱ قسمت دوم، بخش اول

با در نظر داشتن ابعاد ماتریس X برابر با $۲ * ۱$ و ابعاد ماتریس θ برابر با $۲ * ۱$ ، ابعاد ماتریس $\theta * x$ برابر با $۱ * ۱$ خواهد بود. با افزایش تعداد نمونه ها در سطر های جدیدی برای ماتریس X، ابعاد ماتریس $\theta * X$ برابر

۱ * n خواهد بود.

۴.۱.۱ قسمت دوم، بخش دوم

$$X\theta - \vec{y} = \begin{bmatrix} x^{(1)T}\theta \\ \vdots \\ x^{(n)T}\theta \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} y^{(1)} \\ \vdots \\ y^{(n)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} h_{\theta}(x^{(1)}) - y^{(1)} \\ \vdots \\ h_{\theta}(x^{(n)}) - y^{(n)} \end{bmatrix}.$$

آنگاه با در نظر داشتن آنکه z ، خواهیم داشت $z^T z = \sum_i z_i^2$

$$\frac{1}{2} (X\theta - \vec{y})^T (X\theta - \vec{y}) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (h_{\theta}(x^{(i)}) - y^{(i)})^2 = J(\theta)$$

سپس، برای کاهش مقدار J ، مشتق آن را نسبت به θ به دست می آوریم.

$$\nabla_{\theta} J(\theta) = \nabla_{\theta} \frac{1}{2} (X\theta - \vec{y})^T (X\theta - \vec{y})$$

$$= \frac{1}{2} \nabla_{\theta} ((X\theta)^T X\theta - (X\theta)^T \vec{y} - \vec{y}^T (X\theta) + \vec{y}^T \vec{y})$$

$$= \frac{1}{2} \nabla_{\theta} (\theta^T (X^T X) \theta - \vec{y}^T (X\theta) - \vec{y}^T (X\theta))$$

$$= \frac{1}{2} \nabla_{\theta} (\theta^T (X^T X) \theta - 2(X^T \vec{y})^T \theta)$$

$$= \frac{1}{2} (2X^T X\theta - 2X^T \vec{y})$$

$$= X^T X \theta - X^T \vec{y}$$

۲.۱ پاسخ سوال ۲

۱.۲.۱ پرده اول

با در اختیار داشتن فرمول احتمال بیز به صورت زیر خواهیم داشت:

$$P(+) = P(+ \cap \text{sick}) + P(+ \cap \text{notsick})$$

در این رابطه، احتمال کل مثبت بودن نتیجه آزمایش در حالت مریض بودن یا نبودن محاسبه می شود.

$$P(+) = P(+|\text{sick})P(\text{sick}) + P(+|\text{notsick})P(\text{notsick})$$

با جایگذاری مقادیر عددی خواهیم داشت:

$$P(+) = \frac{99}{100} \cdot 10^{-4} + \frac{1}{100} \cdot \frac{9999}{10000} = 0.0010099$$

حال با استفاده از فرمول بیز خواهیم داشت:

$$P(\text{sick}|+) = \frac{P(+|\text{sick})P(\text{sick})}{P(+)}$$

$$P(\text{sick}|+) = \frac{0.000099}{0.0010099} \approx 0.0980392$$

۲.۲.۱ پرده دوم

در این پرده، به محاسبه ی احتمال بیمار بودن علی در صورتی که پاسخ هر دو تست مثبت باشند خواهیم پرداخت.

$$P(\text{ Sick} | ++) = ?$$

مجددا با استفاده از قانون احتمال کل خواهیم داشت:

$$P(++) = P(++ | \text{ Sick})P(\text{ Sick}) + P(++ | \text{ not Sick})P(\text{ not Sick})$$

که با جایگذاری مقادیر احتمال ها خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} P(++) &= \frac{99}{100} \cdot \frac{9999}{10000} \cdot 10^{-4} + \frac{1}{100} \cdot \frac{1}{10000} \cdot \frac{9999}{10000} \\ &= 0.99999999 + 0.00000000999 \\ &= 0.9999999999 \approx 0.9999999999 \end{aligned}$$

در پایان، با استفاده از رابطه ی بیز چنین به دست می آوریم:

$$P(\text{ Sick} | ++) = \frac{P(++ | \text{ Sick})P(\text{ Sick})}{P(++)}$$

در اینجا خواهیم داشت:

$$P(\text{ Sick} | ++) = \frac{P(++ | \text{ Sick})P(\text{ Sick})}{P(++)}$$

و با جایگذاری مقادیر به دست آمده در رابطه ی بالا خواهیم داشت:

$$= \frac{0.989901 \times 10^{-4}}{0.0001}$$

$$= 0.9899$$

$$P(\text{sick} | ++) \approx 0.9899$$

۳.۲.۱ پرده سوم

$$P(\text{sick} | ++ -) = \frac{P(++ - | \text{sick})P(\text{sick})}{P(++ -)}$$

ابتدا به محاسبه ی $P(++ -)$ می پردازیم:

$$P(++ -) = P(++ - | \text{sick})P(\text{sick}) + P(++ - | \text{not sick})P(\text{not sick})$$

با جایگذاری مقادیر به دست می آوریم:

$$= (0.99 \cdot 0.9999 \cdot 0.000001) \cdot 10^{-4} + (0.01 \cdot 0.0001 \cdot \frac{999999}{1000000}) \cdot \frac{9999}{10000}$$

$$= 0.000000989901 \cdot 0.0001 + 0.000000999 \cdot 0.9999$$

$$\approx 0.000000998$$

$$P(\text{sick} | ++ -) = \frac{0.000000989901 \cdot 10^{-4}}{0.000000998}$$

$$\approx 9.918847 \cdot 10^{-5}$$

۳.۱ پاسخ سوال ۳، قسمت اول

۱.۳.۱ بخش الف، دریافت داده

۱ ۱.۱.۳.۱

برای این قسمت، فایل ۱۴۹ از مجموعه داده های قرار داده شده در سایت توسط نرم افزار های مدیریت دانلود، دانلود می شود. فرمت این فایل *mat* است. برای استفاده از این فایل، ابتدا آن را در فضای ابری درایو ذخیره کرده و با ایجاد دسترسی برای آن فایل و استفاده از دستور `gdown`، آن را در محیط گوگل کولب وارد می کنیم. در ادامه، با استفاده از دستور `loadmat` از پکیج `scipy.io` می توانیم دیتا را در یک متغیر ذخیره می کنیم.

```
!pip install --upgrade --no-cache-dir gdown
```

```
!gdown 1zKj4N5nFFKK1u9Ahz1qJLvsW-xRC0kz_
```

```
from scipy.io import loadmat
file_path = '/content/149.mat'
mat_data = loadmat(file_path)
```

۲ ۲.۱.۳.۱

پس از ذخیره سازی فایل، در متغیر بالا، می توانیم به جستجو درباره ویژگی های آن پردازیم. با استفاده از دستور `type` مشاهده می کنیم که متغیر ذخیره شده از جنس `dictionary` است. یک دیکشنری متشکل از بخش های زیر است:

۱. **Key** کلید، مشخصه ای منحصر به فرد به ازای هر مقدار در دیکشنری است.

۲. **value** حاوی مقدار عددی مرتبط با یک `key` است و می تواند مقادیر تکراری داشته باشد.

۳. **item** به زوج `key` و `value` متناظر آن یک `item` گفته می شود و با علامت `:` با یکدیگر مرتبط می شوند.

۳ ۳.۱.۳.۱

در این بخش، با مشاهده ی کلید های موجود در دیکشنری سیستم خواهیم دید که این مجموعه داده توسط کلید های زیر تعریف شده اند. `__header__`، `__version__`، `__globals__`، `X149_DE_time`، `X149_FE_time` دو سیگنال RPM149X واز میان این مقادیر، دو سیگنال `X149_DE_time` و `X149_FE_time` حاوی سیگنال های اطلاعات هستند. در این بخش سیگنال `X149_DE_time` انتخاب و در متغیری ذخیره می شود.

۲.۳.۱ بخش ب، نمایش سیگنال

برای نمایش سیگنال انتخاب شده، لازم از کتابخانه ی Matplotlib استفاده شود. برای نمایش سیگنال، علاوه بر در اختیار داشتن خود سیگنال باید مقدار محور افقی که در این سوال برابر با زمان خواسته شده است نیز محاسبه شود. با در نظر داشتن فرکانس نمونه برداری برابر با ۴۸۰۰۰۰، مقادیر محور افقی با استفاده از دستور `linspace` در پکیج `numpy` ایجاد می شود. با تنظیم ابعاد نمودار مورد نظر با استفاده از دستور `figure` و تعیین ابعاد نمودار، می توانیم نمودار مورد نظر را نمایش دهیم.

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt

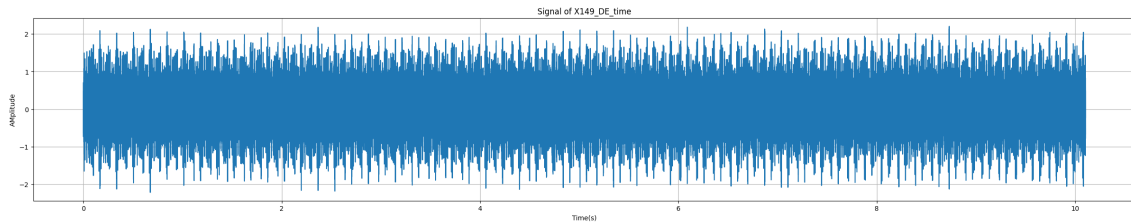
fs = 48000 #KHz
time = np.linspace(0, len(DE_time)/fs , len(DE_time))

plt.figure(figsize=(30,5))
plt.plot(time, DE_time)
plt.xlabel
("Time(s)")
plt.ylabel("AMplitude")
plt.title("Signal of X149_DE_time")
```

```
plt.grid(True)
```

```
plt.show()
```

با اجرای این کد، نمودار سیگنال به صورت زیر نمایش داده می شود.

شکل ۱.۱: نمودار سیگنال $X_{149_{DE}}time$

در بخش بعد، با محدود کردن ناحیه ی x در نمودار بین بازه ی ۲ تا ۰.۲ ثانیه، سیگنال را مشاهده می کنیم.

```
time = np.linspace(0, len(DE_time)/fs, len(DE_time))
```

```
plt.figure(figsize=(30, 5))
```

```
plt.plot(time, DE_time)
```

```
plt.xlabel("Time(s)")
```

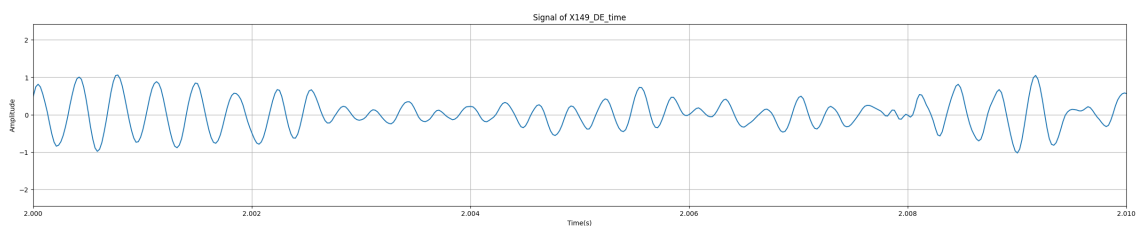
```
plt.xlim(2, 01.2)
```

```
plt.ylabel("Amplitude")
```

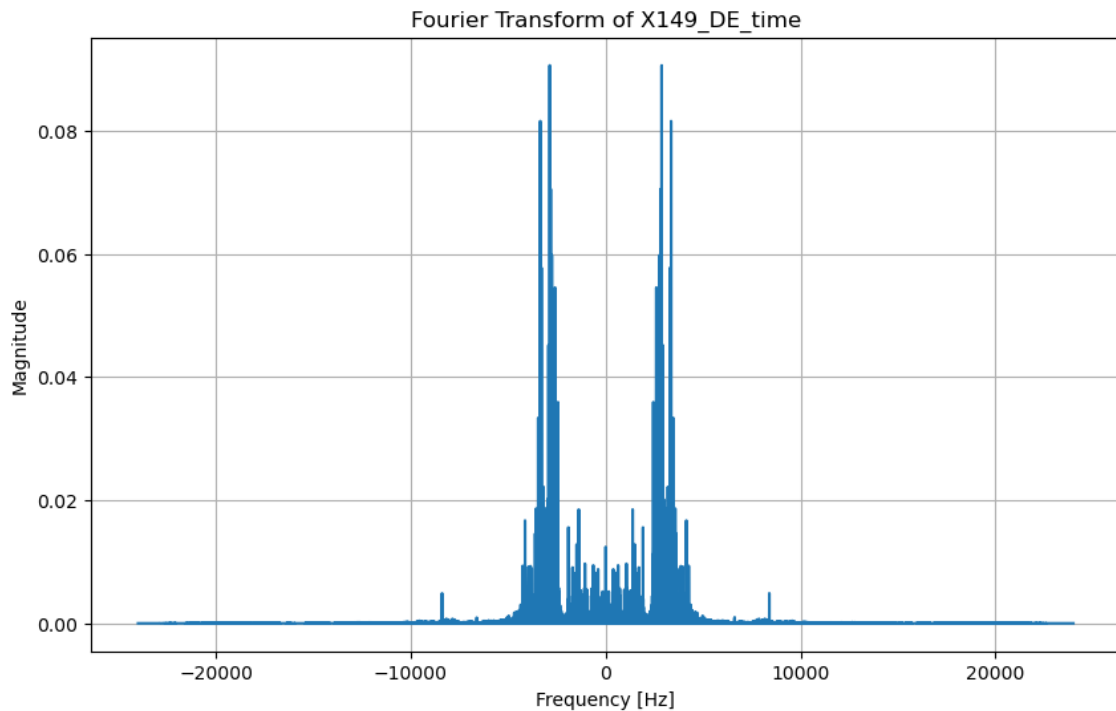
```
plt.title("Signal of X149_DE_time")
```

```
plt.grid(True)
```

```
plt.show()
```


شکل ۲.۱: نمودار در بازه ی ۲ تا ۰.۲ ثانیه

شکل ۳.۱: نمودار حوزه فرکانس سیگنال مورد بررسی

۳.۳.۱ بخش ج، تحلیل فرکانسی

در این بخش، تابعی برای محاسبه ی تبدیل فوریه نوشته می شود. در نوشتن این تابع از روش `fft` در پکیج `numpy` استفاده شده است و پس از مشخص کردن فرکانس نمونه برداری داده ها، نمودار حوزه فرکانس سیستم رسم شده است.

همچنین، با اندازه گیری فرکانس با بیشترین دامنه، فرکانس غالب سیستم را برابر با 3201 Hz به دست می آوریم.

۴.۳.۱ بخش د و ه، تقسیم بندی سیگنال

برای تقسیم سیگنال به سطرهایی با ۱۲۸ نمونه، از دستور `reshape` استفاده می کنیم. با این حال، باید توجه داشته باشیم که تعداد داده ها باید حتماً بر ۱۲۸ بخش پذیر باشند و بنابراین، پیش از اعمال دستور `reshape`، سیگنال را به تعدادی بخش پذیر بر ۱۲۸ برش می دهیم. در نهایت، ماتریسی به صورت زیر به دست می آید.

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	...	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127
0	-0.043809	-0.076770	-0.046938	0.047773	0.167727	0.274955	0.367580	0.422029	0.435798	0.377177	...	-0.389902	-0.170022	0.064045	0.267862	0.423698	0.480024	0.425993	0.279962	0.065505	-0.157296
1	-0.325023	-0.423072	-0.433086	-0.368206	-0.252007	-0.097423	0.046521	0.157922	0.194847	0.154375	...	0.342964	0.417857	0.427453	0.383435	0.298320	0.165641	0.003129	-0.159591	-0.286638	-0.360696
2	-0.424324	-0.480441	-0.534890	-0.527171	-0.422446	-0.267236	-0.077396	0.080317	0.207364	0.347136	...	-1.197035	-0.995304	-0.658390	-0.236987	0.196098	0.579534	0.836548	0.943567	0.898924	0.714925
3	0.437049	0.122457	-0.162929	-0.376968	-0.496087	-0.505684	-0.408052	-0.230937	-0.031918	0.119745	...	-0.467924	-0.577030	-0.568060	-0.467716	-0.310002	-0.172525	-0.074893	-0.007510	0.033587	0.063210
4	0.070512	0.050902	0.021279	-0.001252	0.012726	0.079065	0.162094	0.224262	0.239073	0.226139	...	0.288098	0.331490	0.328361	0.275790	0.173151	0.057369	-0.031084	-0.089287	-0.114947	-0.112235
...
3784	0.027329	0.048399	0.064254	0.100344	0.133931	0.135183	0.112861	0.083655	0.078231	0.094503	...	-0.208198	-0.258892	-0.338791	-0.408678	-0.413684	-0.335871	-0.167310	0.021905	0.179409	0.304787
3785	0.435798	0.557003	0.607697	0.528006	0.316470	0.037968	-0.245540	-0.447689	-0.566599	-0.605610	...	0.584749	0.376968	0.177532	0.009805	-0.096380	-0.158130	-0.152289	-0.091791	-0.002086	0.116407
3786	0.207364	0.233232	0.182747	0.094294	0.015646	-0.039428	-0.071555	-0.064462	0.003964	0.126212	...	0.031710	0.059664	0.083446	0.114113	0.144988	0.209608	0.300406	0.382601	0.439344	0.444977
3787	0.419943	0.363408	0.273286	0.138938	-0.038802	-0.232398	-0.399498	-0.490872	-0.485239	-0.374882	...	0.050694	-0.135183	-0.308542	-0.419943	-0.436632	-0.334410	-0.135183	0.112652	0.351726	0.530092
3788	0.640658	0.650046	0.556169	0.390319	0.176071	-0.022113	-0.189423	-0.317513	-0.380514	-0.396578	...	0.922497	0.470845	-0.053406	-0.565974	-0.923332	-1.121725	-1.136537	-0.984039	-0.694689	-0.274121

3789 rows x 128 columns

3789 rows × 128 columns

شکل ۴.۱: دیتافریم بخش های سیستم

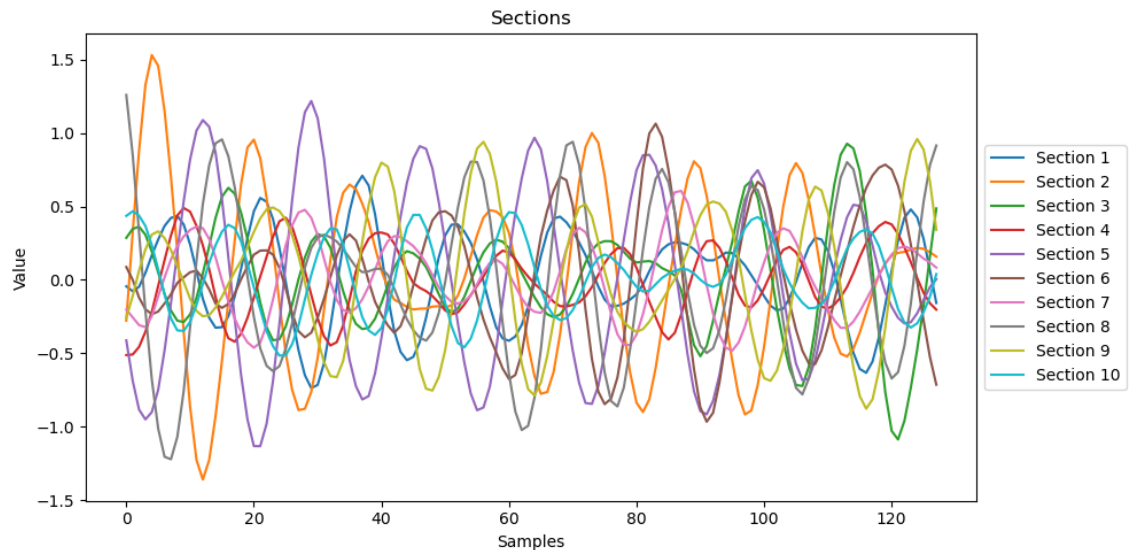
```
num_sections = len(DE_time) // 128
signal_trimmed = DE_time[:num_sections * 128]
sections = signal_trimmed.reshape(1-,128)
df = pd.DataFrame(sections)
df
```

در نهایت، برای رسم نمودار بخش های انتخاب شده از سیگنال، با استفاده از کتابخانه ی matplotlib آنها را در یک حلقه ی for به نمودار اضافه کرده و در نهایت نمودار را نمایش می دهیم. لازم به ذکر است که برای اضافه کردن legend به سیستم نیز، برای هر نمودار label متناسب تولید کرده و در نهایت، آن را در legend نمایش می دهیم.

```
plt.figure(figsize=(10, 5))
for i in range(10):
    var = df.iloc[13*i]
    var = np.array(var).reshape(var.shape[0], (1-
plt.plot(np.arange(len(var)), var.flatten(), label=f"Section {i+1}")
plt.title("Sections")
plt.xlabel("Samples")
plt.ylabel("Value")
plt.legend(loc="center left", bbox_to_anchor=(1, (5.0
plt.tight_layout()
```

plt.show()

نمودار به دست آمده آنگاه به صورت زیر خواهد بود.

شکل ۵.۱: نمودار بخش های جدا شده از سیستم بر حسب زمان

۵.۳.۱ بخش و، استخراج ویژگی

در این قسمت، ویژگی های میانگین، انحراف معیار و RMS را با استفاده از روش های موجود در کتابخانه `numpy` محاسبه می کنیم. برای این کار، در یک `class` تابع های مورد نیاز را تعریف کرده و سپس در پایان آن، در تابع `main` هر سه را فراخوانی می کنیم. برای محاسبه ی میانگین و انحراف معیار از روش های آماده در کتابخانه ی `numpy` استفاده شده و RMS به صورت مجزا تعریف شده است.

```
class Statistics:
    def __init__(self, signal):
        self.signal = np.array(signal)

    def mymean(self):
        return np.mean(self.signal)
```

```

def mystddev(self):
    return np.std(self.signal)

def myRMS(self):
    return np.sqrt(np.mean(np.square(self.signal)))

def main(signal):
    stats = Statistics(signal)
    print("Mean:", stats.mymean())
    print("Standard Deviation:", stats.mystddev())
    print("RMS:", stats.myRMS())

```

آنگاه با فراخوانی این تابع و اعمال ورودی سیگنال به آن، می توانیم جدول ویژگی ها را محاسبه کنیم. برای ایجاد ویژگی های خواسته شده برای تمام نمونه ها در دیتافریم، با فرض اینکه آن ستون ها وجود دارند، مقادیر را مطابق با روش های موجود در کلاس ساخته شده و به وسیله ی *lamda function* می نویسیم.

```

df['Mean'] = df.apply(lambda row: Statistics(row.values).mymean(), axis = 1)

df['Standard Deviation'] = df.apply(lambda row: Statistics(row.values).mystddev(), ax
df['RMS'] = df.apply(lambda row: Statistics(row.values).myRMS(), axis = 1)
df
df.tocsv("dataset.csv", index=False)

```

در پایان، دیتافریم به صورت زیر قابل مشاهده خواهد بود.

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	...	121	122	123	124	125	126	127	Mean	Standard Deviation	RMS
0	-0.043809	-0.076770	-0.046938	0.047773	0.167727	0.274955	0.367580	0.422029	0.435798	0.377177	...	0.267862	0.423698	0.480024	0.425993	0.279962	0.065505	-0.157296	0.024676	0.319016	0.319962
1	-0.325023	-0.423072	-0.433086	-0.368206	-0.252007	-0.097423	0.046521	0.157922	0.194847	0.154375	...	0.383435	0.298320	0.165641	0.003129	-0.159591	-0.286638	-0.360696	-0.001722	0.186792	0.186800
2	-0.424324	-0.480441	-0.534890	-0.527171	-0.422446	-0.267236	-0.077396	0.080317	0.207364	0.347136	...	-0.236987	0.196098	0.579534	0.836548	0.943567	0.898924	0.714925	0.024772	0.733092	0.733507
3	0.437049	0.122457	-0.162929	-0.376968	-0.496087	-0.505684	-0.408052	-0.230937	-0.031918	0.119745	...	-0.467716	-0.310002	-0.172525	-0.074893	-0.007510	0.033587	0.063210	-0.019231	0.424132	0.424565
4	0.070512	0.050902	0.021279	-0.001252	0.012726	0.079065	0.162094	0.224362	0.239073	0.226139	...	0.275790	0.173151	0.057369	-0.031084	-0.089387	-0.114947	-0.112235	0.032450	0.296034	0.297794
...
3784	0.027329	0.048399	0.064254	0.100344	0.133931	0.135183	0.112861	0.083655	0.078231	0.094503	...	-0.408678	-0.413684	-0.335871	-0.167310	0.021905	0.179409	0.304787	-0.007334	0.189121	0.189262
3785	0.435798	0.557003	0.607697	0.528006	0.316470	0.037968	-0.245540	-0.447689	-0.566599	-0.605610	...	0.009805	-0.096380	-0.158130	-0.152289	-0.091791	-0.002086	0.116407	0.037374	0.578780	0.579976
3786	0.207364	0.233232	0.182747	0.094294	0.015646	-0.039428	-0.071555	-0.064462	0.003964	0.126212	...	0.114113	0.144988	0.209658	0.300406	0.382601	0.439344	0.444977	0.013042	0.378577	0.378800
3787	0.419943	0.363408	0.273286	0.138938	-0.038802	-0.232398	-0.399498	-0.490872	-0.485239	-0.374882	...	-0.419943	-0.436632	-0.334410	-0.135183	0.112652	0.351726	0.530092	-0.000130	0.361806	0.361806
3788	0.640658	0.650046	0.556169	0.390319	0.176071	-0.022113	-0.189423	-0.317513	-0.380514	-0.396578	...	-0.565974	-0.923332	-1.121725	-1.136537	-0.984039	-0.694689	-0.274121	0.008629	0.550969	0.551036

3789 rows x 131 columns

شکل ۶.۱: دیتافریم پس از استخراج ویژگی

در نهایت، دیتافریم را در یک فایل CSV ذخیره می کنیم.

۴.۱ پاسخ سوال سوم، قسمت دوم

۱.۴.۱ بخش اول، بررسی اولیه

دیتاست گل زنبق اولین بار توسط رونالد فیشر در کتابش معرفی شد و شامل داده های ۱۵۰ نمونه گل زنبق است. ویژگی های اندازه گیری شده برای این گل ها به شرح زیر است:

۱. Length Sepal

۲. Width Sepal

۳. Length Petal

۴. Width Petal

که مربوط به ابعاد اجزای گل ها می باشد. علاوه بر این، سه کلاس مختلف این گل ها به صورت زیر در این دیتاست نام گذاری شده اند:

۱. Setosa :۰

۲. Versicolor :۱

۳. Virginica :۲

از ویژگی های بارز این دیتاست آن است که به ازای هر کلاس، دقیقاً ۵۰ نمونه داده وجود دارد که دیتاست را متعادل می سازد. علاوه بر این، داده ی خالی ندارد و همچنین کلاس Setosa به صورت خطی قابل جداسازی است. برای استفاده از این دیتاست، می توانیم آن را از کتابخانه ی `scikit-learn` فراخوانی کنیم. در این دستور، از مجموعه داده های موجود در کتابخانه ی `scikit - learn` دیتاست Iris را فراخوانده و سپس آن را در یک دیتافریم ذخیره می کنیم.

```
from sklearn import datasets

import pandas as pd

# Load dataset

iris = datasets.load_iris()

df = pd.DataFrame(iris.data, columns=iris.feature_names)

df['species'] = iris.target

print(df.head())
```

	sepal length (cm)	sepal width (cm)	petal length (cm)	petal width (cm)	\
0	5.1	3.5	1.4	0.2	
1	4.9	3.0	1.4	0.2	
2	4.7	3.2	1.3	0.2	
3	4.6	3.1	1.5	0.2	
4	5.0	3.6	1.4	0.2	
	species				
0	0				
1	0				
2	0				
3	0				
4	0				

شکل ۷.۱: نمونه داده ی دیتاست زنابق

در ادامه برای تقسیم دیتاست به بخش آموزشی و تست، با استفاده از روش `TrainTestSplit` از کتابخانه `sklearn` در بخش `model_selection` داده ها را به دو بخش تقسیم می کنیم. در اینجا ابتدا مقادیر فیچرها و کلاس های خروجی را به عنوان ورودی و خروجی سیستم تعریف کرده و سپس با استفاده از دستور ذکر شده، آنها را تقسیم می کنیم.


```
from sklearn.model_selection import train_test_split

X = iris.data
y = iris.target

X_train, X_test, y_train, y_test =
train_test_split(X,y, test_size=0.15, random_state=43)
```

در ادامه، نام ستون های متغیر های به دست آمده را باید مجدد نام گذاری کنیم و البته آنها را در دیتافریم هایی ذخیره کنیم.

```
X_train = pd.DataFrame(X_train)
X_train.rename(columns={0: 'Sepal Length',
1: "Sepal Width",
2: "Petal Length",
3: "Petal Width"}, inplace=True)

X_test = pd.DataFrame(X_test)
X_test.rename(columns={0: 'Sepal Length',
1: "Sepal Width",
2: "Petal Length",
3: "Petal Width"}, inplace=True)

y_train = pd.DataFrame(y_train)
y_train.rename(columns={0: 'Iris Type'}, inplace=True)

y_test = pd.DataFrame(y_test)
```

```
y_test.rename(columns={0:'Iris Type'},inplace=True)
```

در نهایت، دیتافریم های آموزش و تست را با هم پیوستن داده های x و y آنها به وسیله دستور `concat` ترکیب می کنیم.

```
Train_df = pd.concat([X_train,y_train], axis=1)
```

```
Test_df = pd.concat([X_test,y_test], axis=1)
```

برای مشخص کردن آنکه داده ها، مربوط به تست و یا آموزش هستند، ستونی به هر یک از دیتافریم ها با عنوان *is_train* اضافه شده که برای داده های `train` دارای مقدار ۱ و برای داده های تست دارای مقدار ۰ است. در نهایت، با استفاده ی مجدد از دستور `concat` و به هم پیوستن این دو دیتافریم، دیتاست به صورت زیر به دست می آید.

```
temporary_train = Train_df
```

```
temporary_train["is train"] = 1
```

```
temporary_test = Test_df
```

```
temporary_test["is train"] = 0
```

```
Dataset = pd.concat([temporary_train,temporary_test],ignore_index=True)
```

	Sepal Length	Sepal Width	Petal Length	Petal Width	Iris Type	is train
0	6.2	2.9	4.3	1.3	1	1
1	5.7	4.4	1.5	0.4	0	1
2	4.8	3.0	1.4	0.1	0	1
3	5.8	2.8	5.1	2.4	2	1
4	6.3	3.3	6.0	2.5	2	1
...
145	4.4	3.0	1.3	0.2	0	0
146	6.8	2.8	4.8	1.4	1	0
147	7.7	2.8	6.7	2.0	2	0
148	4.8	3.4	1.6	0.2	0	0
149	6.0	2.9	4.5	1.5	1	0

150 rows × 6 columns

شکل ۸.۱: دیتاست

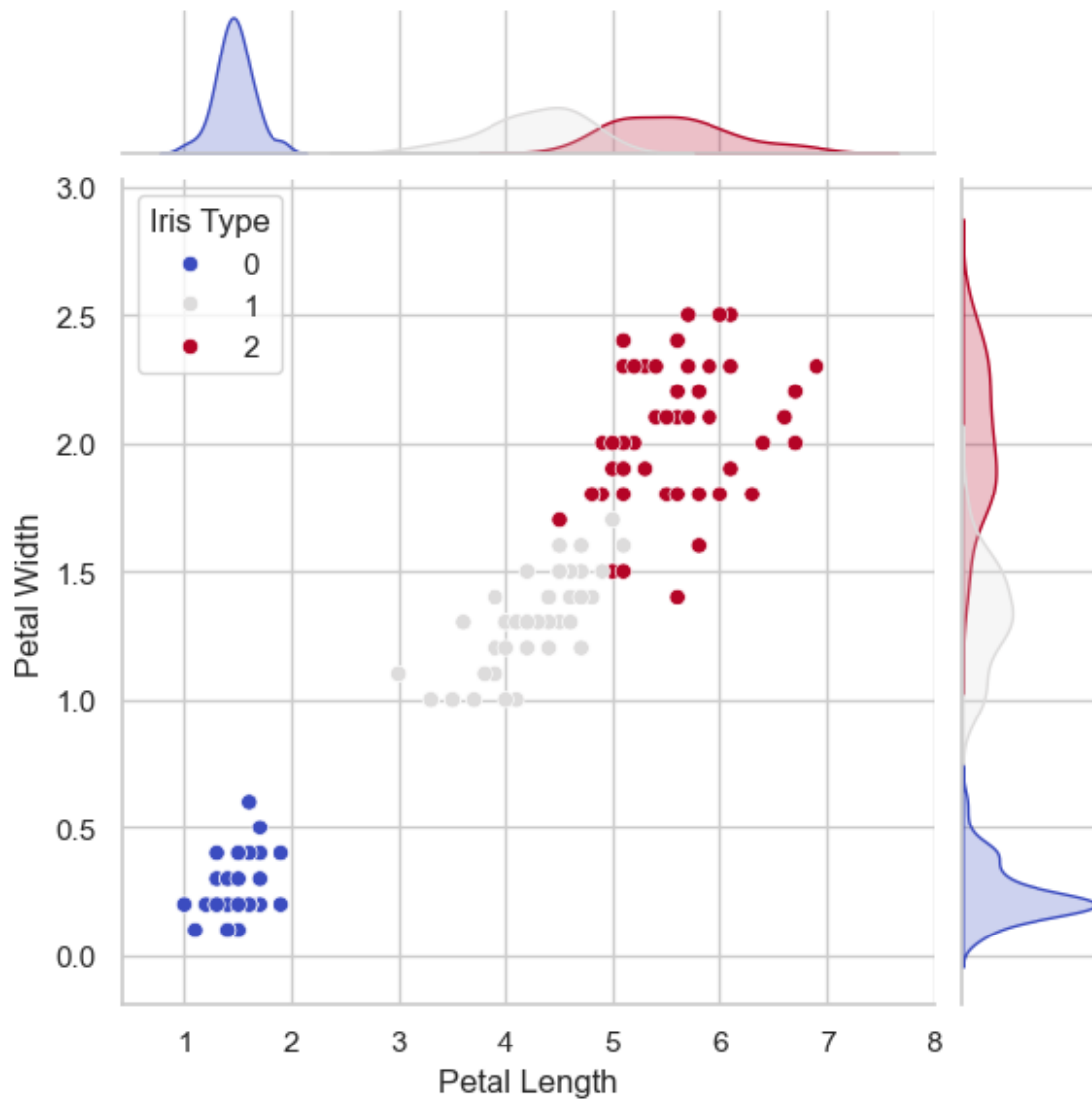
۲.۴.۱ تحلیل بصری داده

در این بخش با در اختیار داشتن دیتاست، به رسم نمودار هایی از دیتاست و مشاهده داده های موجود در آن می پردازیم. در بخش اول، دو ویژگی *PetalLength* و *PetalWidth* از دیتاست را انتخاب کرده و توزیع آنها را نمایش می دهیم. این کار با استفاده از دستور `jointplot` از کتابخانه `seaborn` انجام می شود.

```
import seaborn as sns

sns.jointplot(x=Dataset["Petal Length"], y=Dataset["Petal Width"],

kind="scatter", hue=Dataset["Iris Type"],palette="coolwarm")
```


شکل ۹.۱: توزیع داده های *PetalLength* و *PetalWidth*

در ادامه برای نمایش سه ویژگی از این دیتاست در یک نمودار سه بعدی به تفکیک نوع زنبق ها، از کتابخانه ی `plotly` استفاده می کنیم. در این روش، مقادیر دیتافریم در سه متغیر X و Y و Z تعریف شده و رنگ آن بر اساس نوع زنبق تعیین می شود. پس از تعیین نمودار و برای بهبود آن، مارکرهای قرار داده شده را تنظیم می کنیم و رنگ حاشیه آنها و ضخامت را تعیین می کنیم.

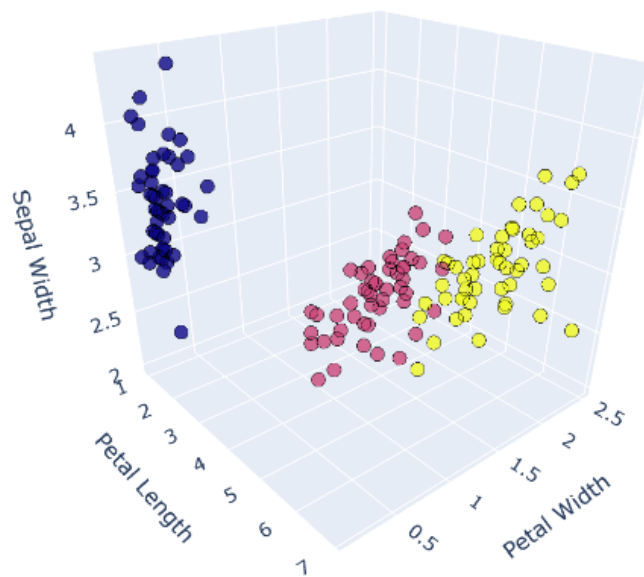
```
import plotly.express as px
```

```
# Create the 3D scatter plot
fig = px.scatter_3d(Dataset,
x="Petal Length",
y="Petal Width",
z="Sepal Width",
color="Iris Type", # Different colors for each species
color_discrete_sequence=px.colors.sequential.Magma,
title="3D Scatter Plot of Iris Dataset")

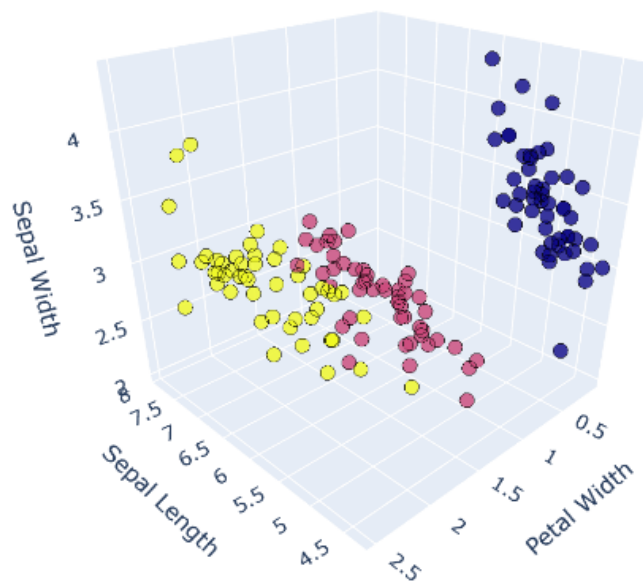
# Customize markers
fig.update_traces(marker=dict(size=5, # Marker size
opacity=0.8, # Transparency
line=dict(width=10, color='black')), # Black border around each point
selector=dict(mode='markers'))

# Add interactive layout settings
fig.update_layout(margin=dict(l=0, r=0, b=0, t=40), # Remove margins
scene=dict(aspectmode='cube')) # Equal scaling on all axes

# Show plot
fig.show()
```


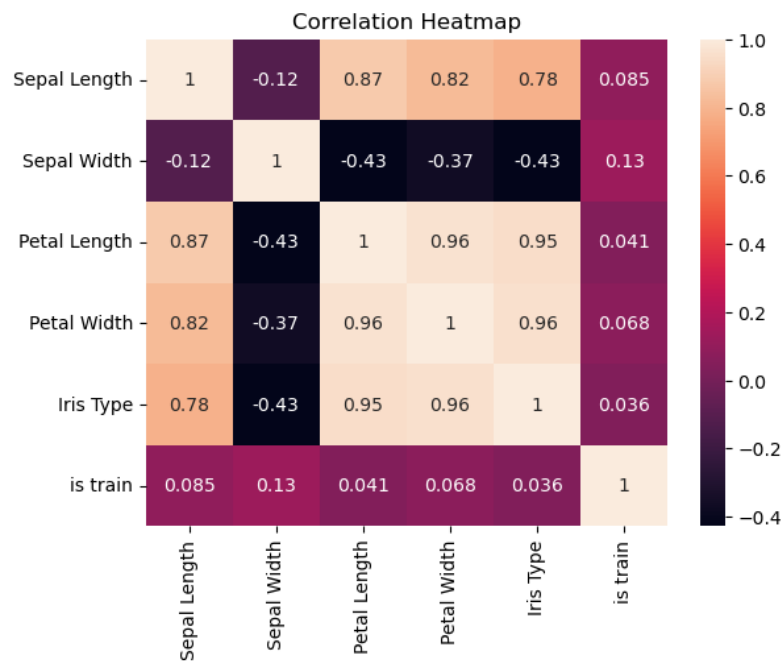
شکل ۱۰.۱: توزیع داده های سه ویژگی سیستم

شکل ۱۱.۱: توزیع داده ها با سه ویژگی دیگر

در بخش بعد، برای بررسی شباهت فیچر های دیتاست با یکدیگر، ابتدا مقدار correlation آنها را به دست آورده و سپس نقشه حرارتی آن را رسم می کنیم.

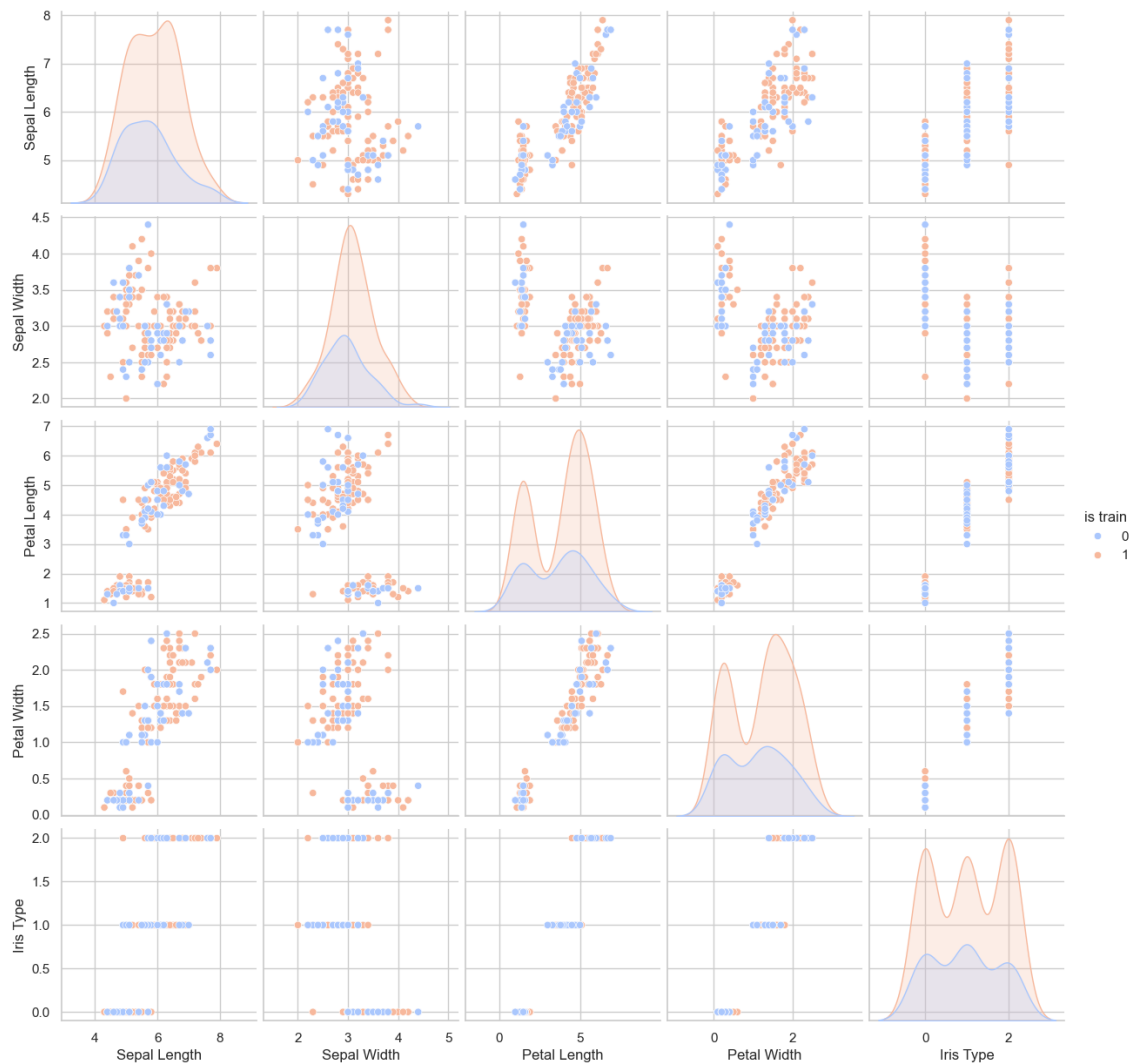
```
sns.heatmap(Dataset.corr(),annot=True )
plt.title("Correlation Heatmap")
```


شکل ۱۲.۱: نمودار حرارتی correlation

در بخش بعد، به نمایش توزیع داده های هر فیچر به تفکیک داده های آموزش و تست می پردازیم. برای به دست آوردن این نمودارها، از دستور pairplot استفاده می شود. با اجرای این دستور برای دیتاست، توزیع دو به دوی تمامی فیچر ها نمایش داده می شود که بر روی قطر اصلی، توزیع هر ویژگی قابل مشاهده است.

```
sns.pairplot(Dataset,hue='is train',palette='coolwarm')
```


شکل ۱۳.۱: *PairPlot*

۳.۴.۱ گسسته سازی

در این بخش، ویژگی *petallength* را گسسته می کنیم. برای این کار، تعداد دسته های مورد نیاز و عنوان آنها را تعریف کرده و سپس با استفاده از دستور *cut* از کتابخانه *y*، *pandas* مقادی را در بازه های مورد نظر دسته بندی می کنیم.

```
bins = 3 # Number of categories
```

```
labels = ["Short", "Medium", "Tall"] # Custom labels
```



```
Dataset["Discrit Petal Lemgth"]=pd.cut(Dataset["Petal Length"], bins=bins, labels=
```

در این صورت، دیتاست نهایی به صورت زیر به دست می آید.

	Sepal Length	Sepal Width	Petal Length	Petal Width	Iris Type	is train	Discrit Petal Lemgth
0	5.7	2.8	4.5	1.3	1	1	Medium
1	5.5	2.6	4.4	1.2	1	1	Medium
2	5.7	2.6	3.5	1.0	1	1	Medium
3	6.7	3.1	4.4	1.4	1	1	Medium
4	6.3	3.3	4.7	1.6	1	1	Medium
...
145	5.6	2.5	3.9	1.1	1	0	Medium
146	5.8	2.7	5.1	1.9	2	0	Tall
147	5.5	2.4	3.8	1.1	1	0	Medium
148	6.7	3.0	5.0	1.7	1	0	Tall
149	4.6	3.6	1.0	0.2	0	0	Short

150 rows × 7 columns

شکل ۱۴.۱: دیتاست پس از گسسته سازی

۴.۴.۱ تحلیل آماری

در گام آخر، دیتاست را با استفاده از متد `describe` توصیف کرده و پارامترهای آماری آن را محاسبه می کنیم. در اینجا تنها شرط آن را قرار می دهیم که تنها داده هایی با `IrisType` برابر با ۰ که معادل `Setosa` است آورده شود.

```
Dataset[Dataset["Iris Type"] ==0].describe()
```

	Sepal Length	Sepal Width	Petal Length	Petal Width	Iris Type	is train
count	50.00000	50.000000	50.000000	50.000000	50.0	50.00000
mean	5.00600	3.428000	1.462000	0.246000	0.0	0.70000
std	0.35249	0.379064	0.173664	0.105386	0.0	0.46291
min	4.30000	2.300000	1.000000	0.100000	0.0	0.00000
25%	4.80000	3.200000	1.400000	0.200000	0.0	0.00000
50%	5.00000	3.400000	1.500000	0.200000	0.0	1.00000
75%	5.20000	3.675000	1.575000	0.300000	0.0	1.00000
max	5.80000	4.400000	1.900000	0.600000	0.0	1.00000

شکل ۱۵.۱: تحلیل آماری داده های ستوسا